

28. Évközi vasárnap A.

Bevezetés

A Szentírás, – így a mai 28. évközi vasárnap evangéliumi szakaszában is – gyakran hasonlítja Isten országát lakomához. A szentmise is egy Isten által rendezett lakoma. Mi, akik jelen vagyunk e szentmisén, elfogadtuk a lakomára való meghívást. De mielőtt elkezdődne az eucharisztikus lakoma, kérdezzük meg önmagunktól: menyegzős köntösbe öltözött e lelkünk? Nem kell-e valamit alakítani a köntösön? Ha igen, tegyük meg!

Kirie litánia

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy sok olyan vasárnap volt vasárnap, amikor nem fogadtuk el az eucharisztikus lakomásra szóló meghívásodat. Uram irgalmazz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy az eucharisztikus lakomán való rész-vételünkkor sokszor hiányzik belőlünk a lakoma öröme. Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy elmulasztjuk hívni ismételten a lakomásra a távolmaradókat. Uram irgalmazz!

Evangélium után

Az Úr Jézus a mai vasárnap evangéliumi szakaszában, az Isten országáról tanítja hallgatóit. Mert nemcsak a tanítványok, hanem minden kor hívője kíváncsi arra, hogy mi is az, illetve milyen az? Jézus az imént hallott példabeszéddel válaszolt tanítványainak, és válaszol nekünk is.

„A mennyek országa olyan, mint amikor egy király menyegzőt rendezett a fiának.” Milyen egy lakodalom? A vidéki hagyományos lakomán részt vett városi, de főleg a vidéki emberek egyformán jól tudják, hogy milyen. Finom ételek, italok, töltött káposzta, sokféle kalács, sütemény, esküvői torta, jókedv, zene, tánc. Együtt van az egész család a Kiterjedt rokonsággal és barátokkal. Baráti, jóhangulatú beszélgetések történnek, s vidám éneklések. Ilyenkor a vendégek osztoznak az ünnepeltek örömeiben. Akit meghívnak, kitüntetésnek érzi, „hivatalos vagyok”- szoktak vele dicsekedni. S ha mégse megy el valaki, úgy érzi, hogy kimarad valami jóból.

Jézus korában is hasonló volt a menyegző, talán azzal a különbséggel, hogy hét napon át tartott a dínom dánom. A menyegző, a lakoma a legnagyobb esemény volt, és ma is az, nemcsak a fiatal pár, hanem a jelenlévők számára is. Ezért érthető volt, hogy Jézus ezt a hasonlatot használta a mennyek ország képének magyarázásához.

De ki a példabeszédben szereplő király? – Maga a mennyei Atya.

A lakomára való meghívásban az Úr Jézus, az Úristennek bennünket örök életre, az örök lakomára való szeretetét szemlélteti. – Különös, hogy a király hiába küldi szolgálait a meghívottakhoz, azok nem törődnek a meghívással. Elmennek, ki a földjére, ki meg az üzlete után. Mások meg megfogják szolgálait, megve-rik, sőt meg is ölik.

Kik ezek a hivatalosak? A szöveg első értelmezésében a Jézus korabeli választott nép vezetőire, hivatalosaira utal, akik a Jézus által hirdetett Isten or-

szágába való meghívást visszautasították. Isten küldötteinek bántalmazása, megölése vonatkozhat a Jézus előtt élt, s választott népet Istenhez való visszatérésre buzdító prófétákra, de magára Jézus Krisztusra is.

A földi lakodalmas ház, az egyház mégis megtelik. Isten ugyanis minden embert meghív a menyegzőre, nemcsak a zsidókat, hanem a pogányokat, a régebbi korokét csakúgy, mint az újabbakét, s napjaink pogányait is. Sőt jókat és rosszakat is egyaránt.

Az evangéliumi elbeszélés tulajdonképpen eddig egy kerek egész. Azonban nem üdvtörténetet tanít csupán, hanem mindig tartalmaz hallgatóinak szóló üzenetet is.

Ma ugyanis a keresztények a hivatalosak a menyegzőre, a mennyei lakoma előképére, a szentmisére. De elfogadják-e a mai hivatalosak a lakomára szóló meghívásukat?

Ma nyíltan is hangoztatjuk, hogy mi magyarok nemzeti és keresztény nép vagyunk. Regnum Marianum, Mária országa. De a speciálisan magyar Mária ünnepen, Magyarok Nagyasszony ünnepén, szerdán, nem sokan voltunk templomban. Hála azért a jó Istennek, szép számmal vannak azok a jó hívek, akik vásárnaponként itt vannak a templomban, akik nem hangoztatják, hanem életükkel bizonyítják, hogy valóban azok.

És azok, akik az iméntiket hangoztatják, miért nincsenek itt a templomban? Mi alapon mondják, magukat Mária országa gyermekeinek? Ismerik ők még a keresztény értékeket? Vagy csak már a külföldről importált, s nemzetünk-től idegen, üzletvilág, vagy a maguk kreálta ősmagyar vallás eszméit vallják?

Nem erőltetett-e ilyen összefüggéseket keresni a mai valóság és a példabeszéd között? Nem! Mert a jézusi meghívásra adott múltbani és mai válaszok tartalmilag azonosak.

A parabola lényegi mondanivalója az, hogy Isten minden embert meghív országába, de nem mindenki fogadja el a meghívást. - Akik határozottan visszautasították a meghívást azok az anyagi javakat, az üzleti világot fontosabbnak tartották, mint a lakodalmon való részvételt.

Ma sincs másként! Ma is sokan tartják összehasonlíthatatlanul fontosabbnak az anyagiakat, mint a lelkieket.

Amikor még vezető lelkipásztor voltam, kereszteléskor, vagy esketéskor meg szoktam kérdezni, miért nem gyakorolják a hitüket? Azt szokták válaszolni, hogy „nincs rá időm”. Pedig az igaz válasz az lenne, mert „nem tartom fontosnak”. Amit ugyanis fontosnak tartunk, arra mindig tudunk időt szakítani.

Még egy bizarrnak tűnő gondolat. Nem tudom gondoltunk-e ár arra, hogy ha az Úr a mai távolmaradó hivatalosak helyére a ma utcai járókelőivel, jókkal és gonoszokkal töltené meg a menyegzős házat, templomainkat. Mi lenne a reakciónk. Pedig ezekhez a mai utcai járókelőkhöz, jókhoz és gonoszokhoz bennünket küld az, hogy hívjuk őket és menyegzős köntösbe öltöztessük őket, hogy velünk együtt ők is méltók legyenek a földi és égi lakomán való részvétellel. Ámen

F. F.